

KABALA KOOLI NOORTE HÄÄL

Märts 2011

Aabitsapidu

2. veebruaril toimus aabitsapidu. Aabitsapidu on ju traditsiooniline üritus, kuid selle aasta uuenduseks oli toimumise aeg. Pidul toimus õhtul, nii et osa said võtta ka 1. klassi õpilaste vanemad.

Nagu traditsiooniks, näitasid meie kõige nooremad koolikaaslased, mida nad juba oskavad. Nad lugesid, arvutasid ja laulsid. Hardi oli selgeks õppinud pika luuletuse, mille ta vapralt kõigi meie ees ette luges.

Meie olime peoks ette valmistanud erinevaid tegevusi ja mängu, kus 1. klassi õpilased pidid usinasti mõtlema ja said juba oma õpitut teadmisi kasutada. Nad pidid kokku panema vanasõnu, mõtlema sõnu, mis algaksid sama tähega, millega eelmine sõna lõppes, seadma sõnas tähti ümber, et tekiks uus sõna. Selgus, et nad olid ka varem sarnaseid ülesandeid teinud.

Õhtu lõpetasime vahvate ühismängudega.

Kuna 9. klass jäi rahule kõige sellega, mida nad tegid, andsime neile tunnistused, kus kinnitasime oma allkirjadega, et nad on olnud tublid aabitsatarkuste õppijad ja võivad nüüd julgelt asuda lugemiku kallale.

9. klass

Sõbrapäev

14. veebruaril pidasime koolis sõbrapäeva, mille eesmärgiks oli tõsta oma koolikaaslaste tuju ja teha sel päeval huvitavaid teistmoodi asju, et õpilastel oleks see koolipäev tore.

Hommikul tervitasime kõiki uksele ja panime südamed igatüüpi nimega talle rinda. Õpilased tegid oma sõpradele kaarte ja kingitusi. 1.-5. tunnini oli avatud ka postkast, kuhu õpilased said panna kirju ja kaarte.

Sel päeval korraldas ÕE kooli sõbra/sõbranna valimise, mis jäi sel päeval poolikuks, kuna paljud lapsed puudusid. Väikestele korraldasime joonistusvahetunni, kus nad pidid joonistama oma parimat sõpra. Tundus, et neile meeldis see ja nad olid väga tublid joonistajad. Veel valisime sel päeval prima klassi, mis oli kõige vahvamalt kaunistatud ja mis nägi kõige sõbralikum välja.

Kuigi sel päeval oli 25 külmakraadi, oli suhteliselt palju õpilasi koolis. Kõik laabus päeva jooksul plaanipäraselt.

Päev lõppes sõpruskohtumisega, kus võtsime mõõtu Kodila kooliga. Poisid mängisid omavahel kossu ja jalgpalli.

Päev oli väga lõbus ja kõik lõppes sõbralikult.

Katrin Sillavere
8. klass

Vabariigi aastapäev koolis

Meie koolis on igal aastal tähistatud vabariigi aastapäeva. Üritusel on alati esinetud kas laulude või pillimänguga.

Kell on 10.25. Algab teine tund.

Õpilased kogunevad saali. Esinejad saavad saali veidi hiljem ja istuvad toolidele, mis asuvad vaatajate vastas, eraldi neile pandud.

Käes on aeg direktori ja vallavanem Jaan Truutsi kõnedel. Kõik kuulavad neid hoolega. Veel õpetaja Koidu Pettai sissejuhatust ja esinemine võib alata. Võimalik on kuulata flöödilugusid, laule kooriga ja ka solistilaulu ning muidugi pikka ja sisukat luuletust (mõtisklust), mis on kõigi nende esinemiste vahepeal. Millest ta siis räägib? Eks ikka kodumaast, oma kodust, meie armast Eestimaast.

Kuidas meeldis teile see aktus? Kõik, keda küsitlesin, arvasid, et see üritus oli väga südamlik ja ilus.

Jäime isegi rahule.

Aliis Siniroht
7. klass

Meie kooli suusapäev

Oli 28. veebruari pärastlõuna ja ilm oli suurepärase. Päike paistis ja õhk oli meeldivalt soe ning tuul vaevu tajutav. Meil on siin ilus maakoht ja toredad suusarajad koos paari künkaga on otse kooli kõrval. Kuna on olnud külmad ja päikesepaistelised ilmad, siis on suusarajad vastupidavad ja libedad. Kohati oli rada isegi nii libe, et osadel tekkis raskusi püsti püsimisega.

Enamjaolt toimus start klasside järgi. Alustasid kõige nooremad ja lõpetasid kõige vanemad. Raskusi tekkis aga

varustuse vahetamisel, kuna seda pole piisavalt. Seetõttu pidid suurema õpilaste arvuga klassid ootama kauem, et leida endale sobivad saapad, suusad ja suusakepid. Kooli ees olid suured järjekorrad, et panna mitme inimese pealt endale sobiv varustus kokku. Kes sai endale lõpuks sobivad asjad, sai rajale.

Kõik said endale mõeldud distantsiga ilusti hakkama, aga osadele tundus seda isegi liiga vähe olevat ja nad suusatasid veel mõne kilomeetri pealegi. Näiteks üks poiss 5. klassist sõitis 15-16 km.

Päeva lõpetuseks võime öelda, et kõigil oli väga lõbus ja tänu libedale suusarajale head tulemused, mille üle oldi väga õnnelikud.

Anete Düüna & Krislin Laurimaa
7. klass

Talvepäev

Meie koolis planeeriti "Talveõlude päeva" enne vabariigi aastapäeva. Aga selgus, et õues on liiga külm ja seepärast lükkuski suusatamise päev edasi.

Õues oli soe ja mõnus aeg suusatamiseks. Otsustasime, et korraldame suusavõistlused. Võistlusteks saime laenata koolist suuski. Kui meie klass asus võistlema, olid kõige paremad suusad juba ära võetud, kuid nendega, mis mina sain, oli ka hea sõita!

Suusatamisega alustasid väiksemad 1. ja 2. klass. Neil oli vaja läbida üks kilomeeter. Pärast neid oli kord 3. ja 4. klassi käes, kes suusatasid kaks kilomeetrit. Eelviimasena

tulid 5., 6. ja 7. klass, kes suusatasid juba kolm kilomeetrit. Samuti sõitsid 8. ja 9. klassi tüdrukud kolm, poisid aga sõitsid neli kilomeetrit.

Meie hakkasime suusatama kell 13.40. Mina kukkusin rajal mitu korda, ühe korra mäest alla lastes. Ehkki mulle meeldib kõige rohkem mäest alla lasta. Ma ei oska eriti uisusammu ja sellepärast ma suusatasin klassikalises stiilis. Mõned kiiremad lapsed läksid minust mööda.

Mulle meeldis väga, oli tore ja päikese-
paisteline päev, kuid lõpuks ma väsisin ära.

Maarja-Liis Lubja
5. klass

Suur suusapäev

Terve kool nüüd ruttu välja,
soojad riided pange selga.
Praegu nüüd ei tee me nalja,
ära suusatamist pelga!

Päike paistab, kuid on külm.
Rada tundub väga julm.
Lõpuks sõitsin mina ka,
lund oli täis kõik mets ja maa.

Kukkuda ei olnud valus.
Mõni õpetajat palus,
et ei soovi sõita ta,
sama tegin mina ka.

Ei siin aidand hala, nutt,
õpetaja kindel jutt
oli see, et sõidad sa
oma tempos ikka ka.

Aliis Siniroht
7. klass

☺ ☹ ☺ ☹

Tartus käik

11. märtsil käisime Tartus karjääri-
võistlusel „Töö kiidab tegijat”. Me pidime
alguses tegema oma kooli arvutis
ülesandeid, et sinna pääseda. Meid oli
neljandast klassist kokku neli: Egon, Ardi,
Katriin ja Lauri. Kuna läks hästi, pääsesime
vabariiklikule võistlusele, kuhu pääses
ainult 20 kooli üle Eesti.

Alustasime sõitu Kabala lasteaed-
põhikoolist. Umbes kaks ja pool tundi
sõitsime Tartusse. Autosõit läks kiiresti,
sest me rääkisime juttu ja kuulasime
muusikat.

Kui me kohale jõudsime, läksime kohe
koolimajja ja võtsime endale kohad. Kõigil
oli vaja pastakaid või harilikku pliiatsit.
Kohtunikud andsid kõigile tagurpidi pabe-
ri, mille peal oli harjutus. Meile öeldi läks
ja siis võis paberi ümber pöörata ja harju-
tust tegema hakata.

Pärast harjutuste tegemist läksime sööma ja
siis tuli üllatus. Kõik sõitsime Vanemuise-
sesse! Väga põnevalt räägiti ooperist ja
tehti väikseid näidendeid. Pärast üllatust oli
autasustamine ja teelaud. Seejärel sõitsime
tagasi Tartu Tamme Gümnaasiumi, kus oot-
as meid auto ja me sõitsime Lõunakesku-
sesse ning pärast seda McDonaldsi. Tagasi
tulles oli nii lõbus, et mõtlesime ise rappe
jne :)

Ardi Siniroht
4. klass

Sportlikest tegemistest 3. õppeveerandil

Lõppenud 3.veerandit võiks nimetada ka suusaveerandiks, sest talv oli suurepärane ning enamik koolilastest sai palju „lumel olla”.

Meil on päris korralik suusabaas ja tore järskude küngastega 1 km rada, kus kõrvuti nii vaba- kui ka klassikalist stiili harjutada saab. Tundub, et suusasordi populaarsus on meil tõusuteel, sest leidus mitmeid õpilasi, kes lisaks harjutamisele tunnis ka igal vabal hetkel rajale tuiskasid.

Osalesime Raplamaa koolinoorte teatevõistlusel, meistrivõistlusel, algklasside esivõistlusel, mis kõik toimusid Järvakandi heatasemelisel rajal. Olime väljas valdadevahelistel talimängudel arvuka suusatajate tiimiga, samuti ujujate, kabetajate ja lauatennisemängijatega, kellega panustasime üldarvestuses Raikküla valla 3. koha saavutamisse.

28. veebruaril toimusid Kabala kooli meistrivõistlused suusatamises.

Vanusegruppide parimad olid:

1 km rajal	Keithlyn Pajo ja Ander Rimmelgas
2 km rajal	Marili Orro ja Joel Düüna
3 km rajal	Anete Düüna ja Kaarel Piirsalu
3 km rajal	Aade Düüna
4 km rajal	Kaur Rimmelgas

8. märtsil pidasime vastlapäeva, mille tarvis klasside 7-liikmelised meeskonnad omaloodud või leitud alusel pumbamäest alla kihutasid. Eks ikka selleks, kes kaugemale saab. Oli näha saane, reliini- ja kiletükke, esiotsast painutatud metallplaati, koormakatet ja laudadest-toolidest ning vanadest suuskadest kokku kopsitud sõiduriista

(8. kl), mis juba esimese hüpeka järel koost lagunes.

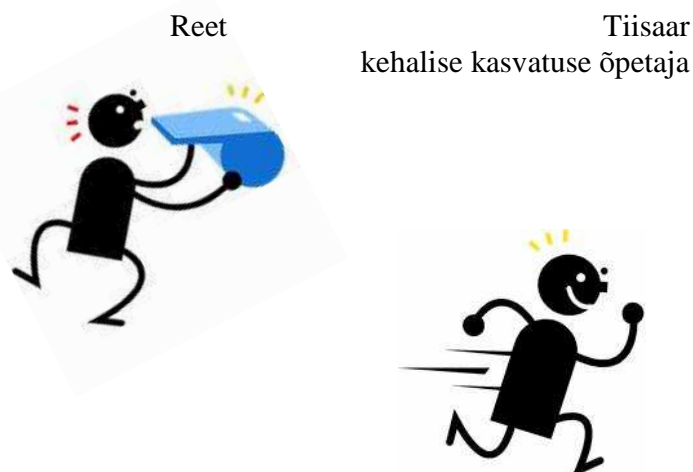
Võitsid II ja VI klass.

Suur hulk õpilasi käib hoolega ka võimlas treeningutel (2 x nädalas), kus harjutame peamiselt korvpalli ja saaljalgpalli. Juba on toimunud sõpruskohtumised Eidapere ja Kodila kooliga, tulemas on veel matš Hagudi kooliga ja korduskohtumine Kodilaga.

Jaanuaris-veebruaries osalesid meie poisid Raplamaa koolinoorte saaljalgpalli esivõistlustel, korvpalli meistrivõistlustel, kus saime mõlemas vaid 5. koha, kuid kuhjaga kogemusi ja uut indu harjutamiseks.

Algklasside saaljalgpalli esivõistlustel jäime 4. kohale, kuid rahvastepallivõistlusel saavutasime väikeste põhikoolide arvestuses **3. koha**.

IV veerand algab Kabala koolile spordi mõttes aktiivselt, sest juba 31. märtsil kell 15.30 toimub võimlas meie suurüritus „Aeroobikameister 2011”, kuhu on osalema kutsutud ka 5 sõpruskooli. Seekordseks tantsustiilik on „hip-hop” ja treeneriks Kairi Lenk Rapla VG-st. Samuti ootame külalistsijaid-võimlejaid Järvakandi Gümnaasiumist.

11. veebruaril tähistas mitmete põlvkondade armastatud lastekirjanik Heljo Mänd oma 85. sünnipäeva.

Kirjastus Sinisukk kutsus koole ja lasteaedu üles valmistama kirjanikule sünnipäevaks raamatuid. Meiegi kooli õpilased kirjutasid lugusid, kus lasteraamatutest tuntud tegelased sattusid mitmetesse uutesse seiklustesse.

Mõmmi eksis metsa

Mõmmi läks ühel ilusal päeval metsa marju korjama. Ta läks kodust kaugemale, kui oli arvanud. Ta korjas ja sõi marju ja avastas ühtäkki, et oli metsa ära eksinud. Lõpuks leidis raja, aga see polnud õige.

Mõmmi ainult nuttis ja nuuksatas. Ta istus kannu peale, jättis nutu ja hakkas ajusid ragistama. Ta mõtles küll kaua, aga ta mõtles välja, et peab kellegi leidma, kes teda metsast välja juhataks.

Mõmmi istus veel kannu peal, kui ta nägi kedagi, kes tundus talle tuttav. Kui kuju lähemale tuli, oli see täiesti võõras ja Mõmmi küsis: "Kes sa oled?"

"Ma olen nugis Noora," vastas tundmatu. "Aga mina sind ei tunne," ütles Noora ja küsis seejärel: "Mis sinu nimi on?"

"Minu nimi on Mõmmi ja ma olen eksinud ega tea, kus kodu asub," vastas Mõmmi nutuselt.

"Ma võin sind aidata, kuna ma tunnen seda metsa üsna hästi," ütles Noora, kes arvas selles metsas kõike teadvat. Mõmmi jättis nutu ja läks koos Nooraga.

Nad kõndisid mööda sissetallatud metsarada. Noora ja Mõmmi läksid koolimajast mööda ning Mõmmi ütles Noorale: "Ma tean seda kohta ja ma võin edasi minna üksinda."

"Hea küll. Nägemist!" ütles Noora.

"Head aega!" lehvitas Mõmmi talle järele.

"Oota veel veidike!" ei saanud Noora rahu.

"Järgmisel korral, kui metsa lähed, jäta

lindikesed puude külge, et mitte ära eksida!"

"Hea küll!" oli Mõmmi nõus.

Mõmmi oli juba koduteel, kui märkas teda otsivaid vanemaid. Mõmmi hüüdis neid ning ema ja isa jooksid rõõmsalt Mõmmi juurde. Kolmekesi koos läksid nad koju.

Koju jõudnud, hakkas ema pirukat küpsetama marjadest, mida oli Mõmmi korjanud, kui ta oli metsas.

Anete Düüna
7. klass

Mõmmi

Mõmmi on üldiselt nagu karupoeg ikka, aga iseloomult on ta sõbralik ja heasüdamlik. Ta on väike karupoeg, kes koolis veel ei käi, kuid ta õpib juba tähestikku. Mõmmil on veel Karuema ja Karuisa ja palju sõpru. Nende nimed on Karu-Kati, Karu-Mati, Rebase-Rein, hundikutsikad Uudu ja Uugu ning Jänku-Juta.

Ühel päeval, kui Mõmmi metsas jalutas, tundis ta mee lõhna. Ta otsis lõhna järgi puud, kus asus mesilaste pesa. Puu ta leidis ja nägi ka mesilaste pesa, aga see asus liiga kõrgel, et seda niisama kätte saada. Mõmmi ronis puu otsa ja läks pesa juurde. Ta pistis oma käpa pessa, et võtta mett. Ta sõi oma kõhu ilusti täis ja hakkas alla minema. Karupoeg oli juba nii maa ligidal, kui äkki käis kärin ja Mõmmi pluus läks katki. Ta jäi oksa külge nii rippuma, et ta varbad puudutasid vaevu muru. Mõmmi karjus appi, aga keegi ei kuulnud teda. Mõmmi proovis end ise oksa küljest lahti

päästa, kuid asjatult. Ta hakkas kurvas-tama.

Karupoeg ootas ja ootas, aga kedagi ei tulnud. Mõmmil läks kõht tühjaks. Ta mõtles, et pääseb kuidagi mesilaste pesa juurde tagasi, kuid see ei õnnestunud. Järsku kuulis ta Karu-Kati häält. Mõmmi hakkas hüüdma: "Appi!" Karu-Kati kuulis ja läks Mõmmi juurde. Ta püüdis küll Mõmmi aidata, aga asjatult. Ta läks ära, et kutsuda abi.

Karuema ja Karuisa hakkasid muretsema, kuhu Mõmmi küll jääb. Järsku kuulsid nad uktsel koputust ja uksest astus sisse Karu-Kati. Esimene asi, mida Karuema ja Karuisa küsisid, oli: "Kas sa tead, kus Mõmmi on?" Karu-Kati rääkis ära, mis Mõmmiga juhtunud oli. Nad läksid kolmekesi mööda rada, mis viis puuni. Kui nad Mõmmi juurde olid jõudnud, aitasid nad karu puu otsast alla ja siis ütles Karuisa: "Nüüd, Mõmmi, võlgned sa meile selgituse!" Mõmmi rääkis, et ta tahtis mett. Vanemad ei kiitnud seda heaks. Nad neljakesi läksid koju ja jõid tassi teed ning sõid küpsist. Pärast teejoomist läks Karu-Kati koju. Karuema hakkas Mõmmile kuduma uut ilusat pluusi. Sellest ajast peale Mõmmi enam oma uue pluusiga puu otsa ei roni.

Anu Piirsalu
4. klass

Reis Eestisse

Elasid kord Juustuhiir ja Juusturott.

Nad tahtsid minna reisile Eestisse, et proovida patsijuustu. Järsku sattusid nad politseide kätte ja neilt küsiti, kas pass on kaasas. Nad vastasid muidugi ei.

"No siis lähete pokri, "vastati neile.

"Kaua me pogrís peame olema?" küsis Juustuhiir alandlikult.

"Ühe kuu," vastas politseinik kurjalt.

"Millepärast?" tundis Juustuhiir huvi.

"Sellepärast, et te üritasite Eestisse sisse hiilida," püüdis politseinik rahulikult seletada.

"Me tahtsime ainult proovida Eesti patsijuustu," oli Juustuhiirel vastus valmis.

"Sõbrad olevat proovinud ja kiitsid seda juustu. Niisiis mõtlesime ka proovima tulla."

"Olgu. Seekord lasen teid läbi, aga kui nii veel korra juhtuma peaks, siis panen küll pokri," oli politseinik juba üsna leebe.

Juustuhiir ja Juusturott jätsid võimukandjaga sõbralikult hüvasti ja jätkasid oma teekonda Eestisse. Pärast mitmetunnist reisi jõudsid nad esimesse poodi, aga seal otsitavat juustu ei olnud. Nad jätkasid oma otsimist, kuni jõudis mingile laadale. Seal müüdi kõike, ka patsijuustu.

"Mmmm, küll on hea, kuid mitte parem kui Hollandi juust," andis Juustuhiir oma hinnangu.

"Nägime maad ja nägime linna, aga nüüd on meil aeg koju minna."

Kevin Ekart
6. klass

Juustuhiir ja Juusturott

Elasid kord hiir ja rott,
neil varuks oli saiakott.
Hiir leotas saia mees,
rott aga kuumas vees.

Mõnikord vorstiga saia sai süüa,
seda ei oleks raatsinud kellelegi
müüa.
Kuigi raha eest osta võiks kõike,
ka auguga juustu ja marmelaadilõike.

Inimene on väga suur.
ainuke peidupaik on neil puur.
Kass toiduaineid tõi,
pärast ükshaaval ära sõi.

Sander Saanküll
6. klass

☺ ☹ ☺ ☹

Juustuhiir ja Juusturott

Juustuhiir ja Juusturott,
kaasas on neil jahukott.
Talveks vajavad nad süüa,
ei nad üritagi müüa
oma kallist talvevaru,
milleks võib ka olla jahu.
Või siis vili, või siis juust,
ei nad mõtle miskist muust.
Õhtul loevad unejuttu,
ja siis poevad ruttu tuttu.

Aliis Siniroht
7. klass

☺ ☹ ☺ ☹

Luiskelugu

Luuleveski jahvatab luuletusi vahvaid ta.
Jänes Juta koolimajas, tal on luuletusi vaja.
Head hinnet saada püüab,
Mõmmi-Beebit appi hüüab:
"Karu-Kati, Karu-Mati,
tulge mulle ruttu appi!"

Kati korjab metsas lilli,
Mati puhub vilepilli.
Nõiakivi ümber koos
Tuulekassid mänguhoos.
Siin on pidu vihma ajal
Preili Tibu uues majas.

Kõik on siililegi selge, alati on kõigil rutt.
Tulevik võib olla helge, see on roosa
muinasjutt.

Aliis Siniroht
7. klass

☺ ☹ ☺ ☹

Alljärgnev luuletus on kirjutatud
emakeelepäevale pühendatud viktoriini ajal,
kus võistkondadel tuli mõne minuti jooksul
etteantud riimidega koostada kooliteemaline
luuletus. Siin on üks stiilinäide.

Igal lapsel teismelise iga,
sest tal on midagi viga.
Meie kooli ees on kivi,
selle ees seisab lasterivi.

Kabala koolis tubli iga laps,
kuigi tal küljes väike aps.
Suvel on ta koolist vaba
ja siis on ta maailmanaba.

Lillekesed

Kevadvaheaeg

Koolivaheajal käisin ma iga päev õues. Käisin Kabalas kelgutamas ja suusatamas. Isa õpetas mulle ka mootorsaega saagimist. Suure tormiga kukkus meil puu maha ja ma sain seda saagida. Ma võtsin ka vahtramahla. Ma võtsin niimoodi, et murdsin väikse oksa ära ja jätsin selle tilkuma. Kui õhtu kätte jõudis, oli seal suur mahlanjääpurikas. Vaheajal olin ma ka natuke arvutis, aga suurema osa olin õues. Kui mul väga igav hakkas, siis läksin koeraga jõe äärde jalutama. Ühel päeval, kui ma seal jalutasin, nägin seal rebast. Koer hakkas teda taga ajama. Mulle meeldis mu vaheaeg.

Kaarel Piirsalu
5. klass

Mõtiskledes

Vahel mul tundub,
kõik on nii raske,
ainult ükski siis olla mul laske.
Mõtete tiivad mind kaugele
kannavad,
ilusaid mõtteid nad juurde mul
annavad.
Mõtlen siis sõpradest, mõtlen siis
heast,
luuletus valmibki omast peast.
Kuid ühtäkki vend mu toas käratab,
mõtete maailmast üles mind äratab.
Kuid terve päev mul meeles on veel
unistuste selge keel,
mis ütles: "Kui vahel mul olla
on raske, siis ainult mul
üksinda mõtelda laske."

Aliis Siniroht
7. klass

Sõprusest paari sõnaga

Kes on kõige parem isik?
See on sõber, mitte pisik.
Masendust on sul siis palju,
kui pole sõpra, pole nalju.

Parim sõber kõige parem.
Sõbra võid ka leida varem
enne lasteaeda minemist.
Kui ei leia,
siis oled pime vist.

Telefonid, msn aitavad meil suhelda,
abi küsimisel pole vaja üldse kahelda.
Kui sul tõesti abi vaja,
sõber alati aitab.
Kui on raske sul,
siis seda sõber kohe taipab.

Aliis Siniroht
7. klass

Ootus

Kaua on kestnud
see valendav tali,
tal külma ja lund
on ohtralt olnud varuks.

Oh millal küll, kevad,
sa ometi tuled
ja talve ning külma
siit minema ajad?

Las väikene lumelill
välja kord tuleb
ja linnule rõõmsalt
siis naerda saab tasa.

Koidu Pettai